

MAGYAR KURIR

Bétsből, Aprilis' 21-dikén 1818.

B é t s.

A' Császár és Császárné ö F.gek' utozásáról ilyen tudósítás tétetett közönségessé:

Apr. 10-dikén (pénteken, melly napon Bétsből elindultak vala) 2 óraker szerentsésen megérkeztek ö F.gek *Maerzschlagba*, a' hol megháltak; 11-dikben 3 óraker jó egészségben *Graetzbe* érkeztek; az egész nép azon utzákra gyülekezett vala, mellyeken bementek, 's örvendezve fogadta az imádott Monarkhákat; a' Burgban, a' Kormányozószerék, a' Rendek, a' fő Papság, a' Nemesség 's a' Lyceum' Professorai 's Elöljárói tisztelték ö Felsegeket; — 12-dikben nagy misét halgattak ö Felsegek az Udvari templomban; azután a' Rendeknek egy követsége engedelmet nyert, hogy azon nagy jótéteményekért és segedelmekért, mellyeket ö F.ge ezen országhoz mutatni kegyelmesen méltóztatott, tisztelettel teljes köszönetét a' thrónus' grádilsaira letehesse: Audientziái is többek nyertek a' Nemesek, és Honorátzorok között. Délután öt órától estvig mindenekre nézve való audientzia volt.

April. 13-dikén mind két Felsegek utnak indultak *Graetz*ből és *Gonowitzig*; mentek, a' hova délutáni öt óraker megérkezvén ebédelték, 's azután a' kiknek tettett mindenkét audientziára bocsátottak; innét 14-dikben, *Cillyn* által *Leybach* felé folytatták útjokat, a' hova délutáni 3 óra előtt egészségesen megérkeztek, 's a' Püspöki házba szállottak be. A' városnak és környéknek lakosai minden útzákat ellepték vala, 's a' levegőt meg nem szünő örvendező kiáltozás

hasogatta. Egész az éjtzakáig öszszegyülekezve állott a' sokaság a' Püspöki ház előtt, 's gyakran vivátot kiáltozott. A' Kormányszerék, a' Generálisok, a' Püspök a' fő Papsággal, a' fő Törvényszerék, az egyéb tiszti karok, 's a' Lyceum' és Magistratus' Elöljárói, öszszegyülekezve várták 's tisztelettel fogadták ö Felsegeket. Császár ö Felsege a' napnak hátra lévő részét munkával töltötte; April. 5-dikét is *Leybach*ban töltötték-el ö Felsegek; délelőtt a' tiszti karoknak adott ö F.sége audientziát; azután az Alumna-tust, a' Kerületi tiszti kart, a' közönséges betegek' házát, ebben különösen a' Klinikát, az *Ursulina* leány-oskolát, a' politziai tiszti kar' házát 's a' Sz. Péter kaszármáját látogatta meg. Fels. Aszszonyunk az nap' délelőtt hasonlóképpen az *Ursulina* leány-oskolát, a' közönséges betegek' házát, azután a' kastelyt 's az abban lévő dolgozók házát örvendeztettemeg jelenlétével 's kegyes és bőv kézzel való adományaival. Délután a' tiszti karok 's Nemesek és Honorátzorok között való személyek bocsátattak Császárné ö F.gehez audientziára. Hat óra után estvig Császár ö F.ge adott audientziákat.

Apr. 17-dikén délelőtti 11 óraker *Triestbe* szerentsésen megérkeztek ö F.ségek.

Frantzia Ország.

A' Gothlandi Grófné (Svédziai Királyné) Apr. 6 dikén dél előtt XVIII-dik *LaJos* Királynak bemutatattatott.

La f i t t e nevű gazdag bankós 's egyéb tekintetben is nevezetes ember *Páris*ban,

mint a' követek' kamarájának tagja, nevezetes beszédet tartott Mártz. 21. dikén ezen kamarában az ország' mostani finansziái állapotjáról. Beszédének summas foglalatja ez: —

„Hazánk' költségei, úgy mond, a' folyó 1818-dik esztendőben 995 millióra és 244,022 Frankra telnek; 's mivelhogy jövedelmeinket csak 767 millióra 's 778,600 Frankra vihetjük fel: innen a' következik, hogy az ezen esztendőbeli *Deficit* 225 millió 465,422 Frank leszen, melynek megszerzésére néktek a' költsönözés' útját javasolják. De mi módon szerezhetjük meg költsönözés' útján, ha nem kapunk, mert mints mit zálogba adjunk? Új adózás által-e tehát? De ezen tekintetben még megjegyezni sem tartom szükségesnek, hogy ez sikeretlen próbatétel lenne, mint hogy a' népen fekvő adófizetés már most is nagyobb, hogy sem ő azt elhordozhatná! Az ő Felsége' szavai ezen gyűlésben a' múlt Novemberben ezek valának: *A mérték felett való feltételek, helyébe mérseklettek fognak tételtetni. Nem messze van az az időpont, a' melyben hogy terheink egészen megszűnhetnek, szabad reménlenünk. Hogy ne vennénk mi részt ezen reménségben? Nem ekképpen szolanak-e a' nyilvánosságos Kötések: Frantziaország szabaddá leszen a' harmadik esztendőnek végével, ha az összeszövetkezett Hatalmasságok, minnekutánna ő Felségével a' Frantzia Királlyal egygyetértőleg, Frantziaországnak állapotját, a' rend helyreállításának 's tsendességnek előre való haladását, 's a' költsönös környűállításokat éretten megfontolván, úgy fogják a' dolgot találni, hogy azon okok, mellyek őket Frantziaország' szélső vidékeinek katonai módon való elfoglalására indították vala, már nintsenek-meg.*

„Mi, a' külfő országoknak fizettünk

köz pénzül: 1815-ben 180 — 1816-ban 304 — 1817-ben 319 — 1818-ban 301 — mind egygyütt 1104, millió Frankot. Ha ezen summához azt a' tőkepénzt, melynek 9 millióból álló interesét a' mi adóságaink' könyvébe már beirtuk, 's még azt a' tőke pénzt is, melynek 12 vagy 14 millióból álló interesét is be kell írunk, a' végre, hogy mind ezeket az (úgy nevezeti) Reklamánsoknak (az az azoknak a' külső országai magános Hitelezőknek, kiknek az utóbb lefolyt hadakozások miatt valamivel tartozunk) esztendőnként fizetni fogjuk; továbbá, ha azon 280 milliókat is, mellyeket mint hadi adót már meg kellett fizetnünk ide számláljuk mind ezek 1800 millióra telnek.

„Ha már végezetre ezen temérdek pénzmassához még azokat a' károkat is hozzá adjuk, mellyeket az ellenséges beütések a' Státus fegyveres házaiban és magazinumaiban, 's utoljára a' mit a' magánosoknak is tettek, pedig a' melly utolsó annyival is sajnosabb, hogy ezt a' Frantzia polgárok nem mind egyelő módon szenvedték, innen a' következik, hogy koránt sem mondjuk ki a' valóságot, ha csak azt erőssítjük, hogy az a' summa, mellyel Frantziaország ezen esztendők alatt (1815-től fogva) szegényebbé lett, három milliárdra (3000 millióra) telik.

„Hanem tsakugyan elközelítettünk mi már végezetre szerentsétlen eseteinknek megszűnéssekhez. Betelyesíteni akarjuk mi a' reánk nézve meghatározatott feltételeket. Mi a' függetlenséget ohajljuk, melly nélkül se' Király se' nemzet fenn nem állhat. Én arra voksolok, hogy erőssítsük meg a' Ministerek' jóvállását, az eránt, hogy nékiek néhány száz millió 's néhány száz ezer Frank Creditet adjunk (vagy magyarul szollván, hogy őket egy illy summának költsön való felvételére meghatalmazzuk), de úgy, hogy ez a' Credit vagy meghatalmazás, a' Frantziaországban fekvő idegen armádákra tete-

tűdő költségeinkre nézve tsak a' jövő November' 30-dikáig tartson." —

Ezen beszéd nagyon megnyerte a' kamara' helybehagyását, melyre nézve ez meghatározta, hogy azt a' maga költségén kinyomtatassa.

Hasonló módon megnyerte ugyan ezen kamarának helybehagyását De Lesser't nevű tagnak is ugyan ezen tárggyrol való beszéde. Azt javasolta, hogy nem kell sem a' költséget sem a' jövedelembéli fogyatkozást mérték felett nagyítani: — „Ha Frantziaország a' maga Királyával fog tartani (így végezte szavait), 's két kézzel a' Constitúcióhoz kapaszkodik, nem félhet ő semmit a' jövandótől.“

Orvos Doktor Aubry a' Cher departamentjében, egy esedező írást adván be a' követek' kamarájához, nagyon heves vétekedésekre adott alkalmatosságot. Azt adta elő, hogy a' departament' préfectusa Villeucuve, 1816-ban, az ő jelen nem léteben három politziai agenseket a' szállására küldvén, a' papirosait megvizitáltatta 's elvételte, 's őtet magát a' departamentből számkivetette. A' politziai minister őtet 1816-ban Nov. 11-dikén ugyan a' számkivetés alól feloldozta: de a' préfectus még azután is, 1817-ben Januarius' 15-dikéig, politziai felvigyázat alatt tartotta. Doktor Aubry tehát kérte a' kamarát, hogy adasson neki elégtételt a' préfectus ellen. A' kamara biztosság' elejébe botsátotta az írást megvizsgálás végett, melly véghez menvén olly vétekedést terjesztetett a' kamara elejébe, hogy már most ezen panaszt is' szükségessé képpen lére kell tenni, mivelhogy már egyszer így tselekedett a' kamara, midőn 1816-ban Novemberben a' Ministerok Robert nevű újságíró a' maga írásaitól megfosztották 's őtet magát fogságra tették. Ekkor az ő panaszát se' halgatta vala meg a' kamara. Benoit nevű képviselő volt az Orátor, ki a' biztosságnak ezen okoskodását a' ka-

mara előtt lebeszélte. A' kamarának egyszerre két harmad része lármásan felkiáltott: hogy nem jó, nem igaz az okoskodás, mert nintsen az Aubry' és Robert' történeteiknek semmi hasonlatossága egymás között. Mások ellenkezőképpen vétekedtek. Benoit ismét felszólalván, vitatta, hogy nagy hasonlatosság van a' két történet közt, és hogy nem kell az akkor adatott letzkéröl elfelejtkezni. Dupont ellenben 's az Aubry több pártfogói úgy okoskodtak, hogy valameddig a' Frantzia ministerek is (mint az Angliaiak a' minap, a' Habeas Corpus Akta' felfüggesztetésének ideje alatt való magokviseletekért indemnitást vagy amnestiát nyertek) azt nem nyernek, jóleszen nékik mind addig, a' kezeikben lévő hatalommal való vissza élésért számadásra vonattatni; ha a' Státus' szolgálai az ő hatalmaik' határának által hágásáért számadásra vonattatnak, e' nem azt teszi, hogy az ő tekintetek megkissebbítődne, hanem tsak azt, hogy ők az egyenességnek határait megfenyítettés nélkül által nem hághatják. Erre nézve jó lenne ezen esedező levelet a' Királyi kabinéthéli tanács' elejébe adni — Az Aubry' ügye azonban minden ezen heves pártfogások mellett sem győzedelmeskedhetett, mert végezetre a' petsétörző minister Pasquier a' ministerek' nevében egy olly beszédet tartott, melly által az ő pártfogóinak erősségeiket mind letiporta, azt mondván: Hogy ő ugyan maga is minden hatalommal való élésnek gyűlölöje, de azt kérdi még is, hogy most, miután az a' rendkívül való hatalom, mellyel a' ministerek felruházva voltak, már néhány hónapoktól fogva megszűnt, nem illendő dolog-e, hogy ők (a' ministerek), olly veszedelmes környülállások után, mint a' mellyek azok vajának, a' mellyek közül Frantziaország kivergődött, úgy mondatott indemnitás oltalma' alá vétetessenek? és

7.
Zoltán
878

hogy az az idő pont, midőn az ő felelőssel való tartozásoknak tulajdonképpen el kell kezdődni, bizonyos törvény által határozassék meg? Bölts politika lenne-észületlenül tsak eme' veszedelmes időkbéli történeteket hozni fel példának? — Ezen miniszternek jóvallására a' voksnak nagy többsége által meghatározta a' kamara az Aubry' kérésének visszavetetését.

* * *

Folytatása annak a' pernek, mellyel Rhodezi polgár Fueldès, Alby városában üldözi ugyan azon Rhodezi polgárokat, kik az ő atyának tavaly Mártz. 19-dikén, a' kortsmáros Bankal' házában vérit vették, 's azután a' házára menvén pénztől is megfosztották.

(Elhiszem, hogy többek találtanak Olvasóim között olyanok, kik a' Fueldès, Bankal, Bastide, Baks, Mansonné, 's a' több oda tartozó neveket unalommal olvassák, vagy nem is olvassák illy gyakran, és illy sokáig; de azt is tudjuk más felől, hogy olyanok is nem kevesen találtak, a' kik ezt mint valóságos ritka történet úgy nézik, 's az olvasásra sok méltó körülállást találnak benne. Hogy mind két részt kielégíthesse az ember, lehetetlen. Elhalgatni azonközben egy illy nevezetes tárgyat tsakugyan nem lehet. Azon lesznek, hogy minden szükségtelen körülállás elhalgatódjék, de semmi fontos ki ne maradjon). — Az első ülést elbeszélte a' XVIII-dik számú M. Kurir. Most a' második ülés következik: —

A' törvényszék' szolgálai a' bizonyító dolgokat, úgy mint, a' lepedőt 's egyéb takarót, mellyel a' gyilkosok a' holt testet betakarták, 's az ő ruháit, nádpálczáját, 's azon puskákat, mellyekről úgy szollanak az Akták, hogy azok a' gyilkosoknál voltak, a' szálába behozván, az asztalra letették. Az ifjú Fueldès ezeknek látására tsaknem elájult. Ez nap'

különös keménységet mutatott a' Birák tanácsa Bastidéhez és Jausionhoz. Kezket nyakaikhoz tsatolva vason hozták be őket. Most Mansonné nem vonta magát a' több bünösök megé, hanem az első padra ült legelől.

Ezen napon (26-dikban) 7 bizonyságok állítottak elő kikérdeztetésre. *Balut Ursula* nevű aszszonyszemély azt vallotta, hogy ő nem sokkal a' gyilkosság előtt *Bastidét* és *Jausiont* az utolsó házának grádcján e'képpen hallotta beszéllgetni: *Bastide*: Az én embereim már mind készen vagynak. — *Jausion*: Legyünk vigyázók. — *Bastide*: Légy tsendességben; mi itt honnyunkban vagyunk.

Jausion kikérdeztetvén, hogy mit keresett Mártz. 20-dikán a' Fueldès házában, röviden azt felelte, hogy ő oda nem lopni ment; őtet oda Sasmayon, és Carrere urak tsak társaságba hívták; ő a' pénzt, mellyet onnét elvitt, a' Galtier leányszszony ládájába tette-be két zsatskóban; a' kolts ennél volt, 's a' zsatskok meg is találtattak ezen ládában.

Bastide, *Jausion*, és *Colard* olly esedező levelet adtak vala 24-dikben, a' per' elkezdődése előtt való napon, a' Törvényszék' elejébe, hogy nékiék úgy esvén értékre, hogy ezen pernek Rhodezben lett lefolytatol fogva, mint ugyan ezen vádnak részeseit még négy más személyeket fogták-el és hoztak Albyba, kiknek neveik, Bessieres-Veynac, Bastide Lajos, Yence, és Arlabosse Károlina — tehát ők azt kívánnyák, hogy az ellenek intéztetett új per ne vétetődjék addig elő, míg a' nevezett négy személyek is, kik ugyan ezen vádnak részesei, de a' kiknek előre való kikérdeztetése még ninta készen, véleek együtt nem állittathatnak elő. — De nem nyerhették-meg kérelmeket. Az Előülő a' törvényes könyvnek 306-dik tsikkelyét hozta ellenek elő.

A 3. dik ülésben (Márcz. 27 - dikén) *Mansonné*, nem tudván, hogy az Elölülő már a' feljebb nevezett bünösöknek kérelmét vissza vetette, egy esedező irást terjesztett a' Törvényszék' elejébe, melyben emezekkel éppen ellenkezőt kért, az az: hogy ő hallotta, hogy a' vádellátott személyek közül némelyek a' pernek halasztatását kérik, hanem ő, kinek környüállásai így kívánnák, mint a' vádellátásban részes személy, azt kéri, hogy haladék nélkül folytattassék a' per. — Megnyerte, a' mi már különben is meg volt határoztatva. — Ezen ülésben ismét sok bizonyságok elő hivattattak a' kikérdezte-
tesre.

A 4. dik ülésben nem fordult semmi nevezetes elő: de annál nevezetesebb volt az 5. dik ülés Márcz. 30. dikán, azért egyebek közt, hogy a' Baks és *Mansonné* Alhyban tett vallástételeik, kikről tudjuk, hogy Rhodexben semmit se' vallottak volt, felolvastattak. Ezen ő vallástételeikkel nints miért itt helyet foglaljunk, részint azért, hogy a' per folyta alatt többször is elő fordulnak, részint azért, hogy ha szükségesnek látjuk, ezután is vissza térhetünk azokra. — Ezen 5. dik ülésben ekképpen szollott az Elölülő az Esküdtek' Tanácsához: — „*Mansonné* nak vallástételre lett vonattatását egy bizonyságunk beszédje okozta. Ez a' bizonyság lopásáért 6 esztendei fogságra ítéltetvén, tavaly a' fogházban Bastidével megesmerkedett, és most azt vallja, hogy ő, Bastidét sokszor hallotta ekképpen szollani: *Jausion* az oka, hogy *Mansonné* az ítélőszék' előtt ellenünk beszélt; *Jausion* az oka, hogy *Mansonné* életben van.“

Hallván *Mansonné*, hogy mit beszéll az Elölülő, most *Jausion*ra majd Bastidére vetette zavaros tekintetét. Az Elölülő így szollott: *Clarisse Manson!* Ennek a' bizonyságunk vallástételéből úgy látszik, hogy a' maga életét *Jausion* tar-

totta meg. Mondja-ki, a' mit tud.“ — Ezen szókra az egész szalában halottak' országbéli tsendesség lett, csak azon penák mozgása hallott, kik azokat a' *Mansonné* szavainak feljegyzése végett kezekbe vették, a' ki ekképpen beszéllett: —“

„Márcz. 19. dikén estvéli 8 órakor a' *Hebdomadier* után mentem; haliván, hogy néhány emberek jönnek utánam, egy ház' lapujába futottam-be, melly ház, mint azolta értésemre esett a' *Bankal'* háza volt. Valaki megfogott; maga után vont. Mondtam, hogy én aszszony-személy vagyok (mert férjssui ruha volt rajtam). Egy kabinéthe vezettek. *Sibongást*, 's nyögést hallottam. Ijedtemben elájultam. Ismét *szibongást* hallottam; úgy tettett, hogy vontzólnak valamerre. Sok embert láttam, de senkit nem esmertem. (Ezen utolsó szókat olly lassán mondta *Mansonné*, hogy alig lehetett hallani. Az után, hogy a' nyögést a' száján kibotsátotta, minden szóra lassúdott a' hangja, míg végre ennek kimondásakor, *senkit nem esmertem*, elájulva a' földre esett, 's mint hogy a' szolgák előre valami cffelét nem gyanítván meg nem fogták, nagyon meg is ütölte magát. Néhány minuták teltek-el, míg magához jött).

Elölülő: Kipihente-é már magát az aszszony? Érti-é olly erőben lenni magát, hogy beszédét folytathassa? *Maradjon* leülve. — *Mansonné* (gyengege 's bizontalanokodást jelentő hangon): Folytatni fogom beszédemet. — Elölülő: Azt monda úgy-é, hogy nyögést hallott? *Mansonné*: — Igen is, nyögést és siket kiáltást hallottam. Hallottam a' vért dézsába tsorgani. (Ezen szókra közönséges borzadás fogta-el a' jelenlévöket). Életemet féltvén, egy ablakot ki akartam nyitni, hogy kiszökjek rajta: de nagyon magas volt, melly közben úgy megütöttem az orromat, hogy

vérzett. Valaki a' kabinéltbe hozzám bejövén karon kapott, a' konyhán által ki és a' Cite' piatzára vezetett; kérdrén, hogy esmerem-é ötöt, azt feleltem, hogy nem esmerem, Azt is mondta, hogy ő azon házba egy leánynak látogatására ment volt. Ekkor valaki lámpással közelgetvén felénk, engem' a' vezetöm, így szollván: nem akarom, hogy esmerjenek, elhagyott. Onnét az anyám' volt Komornájának Viktoriának szállása felé mentem, 's bekopogattam. Az alatt az előbbeni ember ismét hozzám jövén, így szollott: Itt már nintsen olyan setét, esmér-é most? Én most se' esmerem az urat, 's nem is kívánom megesmerni. Az éjjelt az *Annunciada'* külső udvarán töltvén, onnét haza mentem, úgy, hogy senki észre se' vette, hogy nem háltam otthon.“

Az Elölülő még egyszer megújította ezen kérdését: Úgy látszik, hogy a' bizonyság azt mondja, hogy az aszszony' élete veszedelemben forgott? — *Mansonné*: Én ebből semmit nem tudok, mert elájultam volt. — Elölülő: Bastide azt mondotta ezen bizonyásnak, hogy ha *Jausion* nem lett volna, az aszszony nem maradott volna életben. — *Mansonné* (meggondolkozva): Ha Bastide azt mondotta, én néki nem mondhatok ellene.

A' Fő Prokurátor felállván, így szollott az Esküdtek' Tanácsához: — „Midőn mi az első ülésben azon vádakat, mellyekről néktek ítéletet kell tennetek, előtekbe terjesztettük, megmondottuk vala, hogy mi esmerjük 's ki is fogjuk nyilatkoztatni azokat a' minden nemű és nevű mesterkedéseket, mellyek ezen dologban a' bizonyságok és némelly vádoltatott szemelvények ellen is elővételtek. Azokat, kik a' valóságot kinyilatkoztatathatnák, részint ijesztgetés részint ajándékok által próbálták attól elijeszteni, vagy megnyerni, hogy azt ne tselekedjék. Illy eszközökkel éltek kivált *Mansonné* ellen, ki

ugyan az ajándékokat megvetéssel eligattotta magától; hanem azután az ő indulatos és érzékeny természetén fundálván reménségeket a' mesterkedők, most még reggel majd hegyes törrel fenyegették, mint a' mellyek már készen tartalnának számára. Továbbá, midőn az is tudokra lett volna a' mesterkedőknek *Mansonné* felől, hogy ő, a' tulajdon maga' szemelvényre nézve ezekkel a' fenyegetődzésekkel sem sokat gondol, tehát ekkor az ő fija eránt viseltető nagy szeretetét veték fel eszközül, 's azzal kezdték fenyegetni, hogy, ha ki vall valamit, a' fíját is az a' sors fogja várni, a' melly ötöt magát várja. Ezen bünös fenyegetődzésekből által lehet látni a' *Mansonné'* vallástételiben való ingásnak, tagadásnak, závárodottságnak, halagatózásnak, 's igazság 's hazugság között való tétovázásnak okát. Ezen fenyegetődzések mostanság ismét azon szempillautatban megújítatának ezen aszszony ellen, midőn nyilvánosságá lett, hogy ő az utóbbi előre való bikerdeztetésben a' dolognak egy részét kivallotta. Illy levelet írt ezen aszszony e' hónapnak (*Mártziusnak*) 22-dikén az Elölülőhöz: —

„Elölülő Ur! Az én életemet fenyegetik. Engem a' fíjammal egygyütt megakarnak gyilkolni. A' mesterkedők módot találtak reá, hogy ezt nékem tudomra adhassak. Egy levelet vettem, mellyet ezennel az Elölülő úr' kezébe küldök, hogy azt olly módokon használja, mint a' mi bátorságunk 's az igazság kívánnyák. Én és az én fíjam a' törvénynek oltalmazása alá vetjük magunkat. Fogadja-el tiszteletemnek ajánlását 's a' többi. Albyban, Mártz. 22-dikén 1818-ban. —

„*Manson Enjalran.*”

Annak a' nevetlen levélnek, melyről *Mansonné* ezen jelentésében emlékezik, 's a' mellyet egy azon kertbe bevettetve lévő rozsában talált, a' hol néki a' főház mellett sétálni szabad, a' foglalatait következik: —

„Te már szollottál; de reszkess; nem vagyunk mi miknyájan vason; hozzád férünk mi; te és a' fíjad előbb vagy később, méreg vagy hegyes tör által fogtok elveszni; mind kettőtök előtt áll a' halál.“

Uraim, (így folytatja szavait a' Fő Prokurátor az Esküdtekhez) Mansonné, midőn ötöt a' ti előbbeni üléstekre ide gyalogkotsiban hozták, ebben ismét egy levelet talált, mellyet ő illy jelentés mellett küldött hozzám: —

„Fő Prokurátor Ur! Minthogy én és a' fíjam megszűnés nélkül fenyegettünk, szükség hogy módokat keressek a' minket váró sorstol való megmenekedésre. Sokszor megmondottam, hogy a' Fueldes' dolga nékem még kotzkára teszi életemet. Most már kéntelen vagyok az Országlószék' ortalmaéhoz folyamodni. Az ide mellékelt gyalázatos levélből megláthatja az Ur, melly helyes okunk legyen a' félelemre. Szerentsém van az Urat, Fő Prokurátor Ur arra kérni, hogy azt, ha gondolja, ha az igazság' kiszolgáltatása kívánja, tegye az Akták mellé. —“

„Manson Enjalran.

A' nevetlen levél, mellyet Mansonné a' gyalog kotsiban talált, ez: —“

„Értsd meg az utolsó tanátslást: Hallgass! Az a' nap, mellyen vallani fogsz valamit, a' fíjadnak utolsó napja lesz. Válassz a' tagadás és halál között. Jusson eszedbe, hogy mire esküdtél-meg. Jusson eszedbe a' fíjad; az ő sorsa a' kezében van. Rettgij azon aszszonyembertől, ki néked ezeket írja; te esmered ötöt; a' vas készen van; a' parola ez: Halál vagy Tagadás.“

Látjákok Uraim! (így végzi szavait a' Fő Prokurátor) a' gyilkosok még nem ontottak elég vért; nem elég, hogy a' szerentséilen Fueldes' vörét megitták, lábotatották: újabb áldozatot kívánnak, újabb büni szomjuhozna. Nyugtassa-meg magát aszszonyom; maga a' törvények' ortalma alá vétetett; az, a' ki ezen álko-

zott czédulát írta, 's azok a' kik néki azon vérnek kiontásában, mellyel fenyegetődik, segítségül lenni hajlandók, név szerént esmertetnek, az ítélőszéknél feljegyeztetve vannak, 's fejeikkel tartoznak felelni, ha az aszszony vagy az aszszonyhoz tartozók közzül valaki ellen valami próba tétetetik. Az aszszony még tsak részint mondta-ki az igazságot; mondja-ki egészen; maga tartozik ezzel a' Biráknak, kik által kikérdeztetik 's az Istennek, kinek nevében ezek kérdezősködnék. Jusson eszébe, mire intette a' jó lelkü és szerető anyja azon levelében, mellyet hozzá a' fogházba küldött. Az anyának, a' törvényeknek, 's magának az Istennek méltósága, parantsolják mind ezeket. Az aszszonynak szükséges az, hogy a' sorsnak azt a' keménységét, melly által ezen bűnnek tudására vezéreltetett, gyengíteni iparkodjék. Még betsülettel kifejtheti magát azon kísértetek közzül, mellyek közzé maga vetette magát. Aszszonyom, a' maga fején igen szomorú 's szánakozásra méltó nevezetesség (celebritas) fekszik: iparkodjék ennek elfelejtetésén. Még tisztességet is szerethet magának, ha nekünk mindent megmond, a' mit tud.“

Mansonné: — Én ott senkire reá nem esmertem.

Elölülő: — Nem látott-é valamit az asztalon?

Mansonné: — Nem; mert sebesen által futottam a' konyhán.

Elölülő: — Míg a' kabinétben volt, nem hallott-é beszédet?

Mansonné: Nem érthettem belőlle semmit.

Elölülő: — „Aszszonyom, már megmondattott, hogy magára és gyermekére gondot visel a' törvény. Nints mitől féljen.

Mansonné: — Többet semmit nem mondhatok.

Ezzel vége lett az ülésnek.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Pestről Apr. 15-dikén ezt írják.

Esztergomból az a' szomorú hír érkeze, hogy 3-ad napja hajnalban a' Kir. Város felső részében tűz támadván, két vagy három száz házat porrá tett.

* * *

Ö Cs. K. Apostoli Felsége, Bellatintz helységet, Ns. Szala Vármegye' Tablabilirájának, Bellatintz tulajdonos birtokosának alázatos kérésére, mező városá tenni, és ott öt sokadalmaknak (országos vásároknak) tartatását megengedni, kegyelmesen méltóztatott, melly vásárok következő napokon tartatnak, úgy mint, Jan. 20-dik, Febr. 24-dik, April. 25-dik, Jul. 15-dik, és Novemb. 5-dik napján.

* * *

Ö Felsége Magyar Országra nézve kegyelmesen azt rendelni méltóztatott: hogy Május első napjától fogva a' folyó esztendőben mint az Aerarialis szolgálatokban, mint magános személyeknek utazásaikban a' Pósta-pénz egy Lótól, és egy Stációra 3 forintot 2 for. 30 xr.ra szálltassék. A' kenő pénz, ha a' pósta szolga maga ad, kenőt 24 xr.ra, ha pedig nem ad, 12 xr.ra. A' Postilionnak járóborra való 2 lótol és egy Stációra 1 for. 30 xr.ra; mind Valtóczédulában érteődvény.

* * *

Minden rendbéli személyeknek tudtára adatik, hogy T. N. Győr Vármegyében Sz. Márton Mező Városában egy approbatus szem-orvos Braun János lakik, a' ki számtalan világtalan személyeket, és azok közt vakon születetteket.

is szerentséssen meggyógyított, azért azok a' kik segítségével élni akarnak, magukat nála bátran jelenthetik, ő, lehet-e rajtok segíteni, vagy se? mindjárt meg fogja határozni, de a' gyógyíthatóktól is mind addig míg látásokat meg nem nyerik jutalmat nem kíván.

Helvétzia.

Lengyel Hertzeg Jablonovszky megérkezett ugyan Solothurnba, hogy a' Generalis Kosciusko holt tetemeit örök nyugalomra a' magahazájába elvitesse: hanem Prokurátor Amiet h a' Kosciusko' testamentomának végrehajtója véletlenül protestált ezen nagy hírü ember' tetemeinek elvittetése ellen. Esküvéssel erőssíti a' nevezett Prokurátor, hogy a' Haldoklónak meghatározva kijelentett kívánsága volt legyen, hogy a' hűdög tetemeit együgyűséggel temessék el, melly néki azt láttatik jelenteni, hogy Kosciusko Solothurnban kívánt eltemettetni. Mi fog lenni a' végső határozás, nem tudjuk.

A Frantzia tsikkelyek folytatása.

Hertzeg Wellington Apr. 2-dikán Párisban fényes bált adott, mellyen a' K. familiából való Princzek 's Princzaszszonyok is jelen voltak az Orleansi Hertzegi familiával egyetemben. Valami 600-an voltak a' vendégek.

Az Odeon elégett theátrómához tartozó jádzó társaság' felségittetésére April. 15-dikén az énekes theátróban adatott játék, 15,000 Frankot hozott be, de meg lehet jegyezni, hogy egyéb önként való adományokon kívül tsak Kir. Hertzeg Berry 1000 Frankot adott belé.

Száz forint huszas pénzért, adtak Valtó czédulában: —

Apr. 17-dikén 265 $\frac{1}{2}$ — 18-dikén 264 $\frac{2}{3}$ — 20-dikén 268 $\frac{3}{4}$ — forintot.

Amenny. April. 20-dikén; — Császári: 12 fl. 17 kr. —